

РЕШЕНИЕ

№ 2587

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2373** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК] срещу Решение от 12.08.2020г. по НАХД № 3062/2020 по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23-и състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-72/04.02.2020г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 от З. му е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 100е, ал. 2, предл. последно, във вр. с чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от Закона за публичното предлагане на ценни книжа ./ЗППЦК/

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК. Касаторът сочи, че въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, но не е изложил подробни мотиви за това. Твърди, че не са посочени в оспореното решение мотиви защо съдът е приел, че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Излагат се доводи за маловажност на нарушението. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него НП.

Касаторът ХОЛДИНГ ЦЕНТЪР“ АД, редовно призован, в съдебно заседание се представлява се от адв. В., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски, като прилага списък и доказателства за заплащането им.

Ответникът Комисия за финансов надзор - редовно уведомен, представлява се от юрк. Н., който моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представени са писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да отхвърли касационната жалба и да потвърди въззивното решение.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

[фирма] е вписано под № РГ-05-0109 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН, като публично дружество и емитент на емисия облигации с ISIN код BG2100018154, допусната до търговия на регулиран пазар. Емисията е в размер на 10 000 000 (десет милиона) евро.

В проспекта за публично предлагане на ценни книжа на [фирма], потвърден с Решение № 329-Е от 01.06.2016г. на КФН, е отразено, че емитентът спазва финансови показатели на консолидирана база.

В КФН постъпило писмо с вх. № РГ-02-01 -98 от 12.07.2019 г. по реда на [фирма] относно представените към 11.07.2019 г. отчети по чл. 100б и чл. 100е от З. и доклади от банки-довереници на облигационерите съгласно чл. 100ж от З. за емитенти, спазващи финансови показатели на индивидуална и на консолидирана база.

При извършена от свидетелката С. И. З. - М. – на длъжност главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална цел“, документна проверка на представените от [фирма] материали на място в КФН – [населено място], [улица] установила, че [фирма] не е представило на регулирания пазар на ценни книжа,на който се търгуват облигациите, в законоустановения срок отчета за изпълнение на задълженията си по облигационна емисия с ISIN код BG2100018154 за първо тримесечие на 2019 г., на консолидирана база, а именно до 30.05.2019 г.

На [фирма] била връчена покана изх. № РГ-05-109-12/12.08.2019 г. за съставяне, подписване и връчване на актове за установяване на административни нарушения на чл.100е, ал.2, предложение първо, второ и последно, вр. чл.100е, ал.1, т.2 от З..

Предвид горното, свидетелката З.-М. съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-750/14.08.2019 г. за

нарушение на чл. 100е, ал. 2, предл. последно, във вр. с чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от ЗППЦК, извършено на 31.05.2019 г. в [населено място]. Актът бил съставен в присъствието на изпълнителния директор на дружеството и му бил връчен на същата дата. Срещу акта било подадено възражение, в което са изложени доводи за маловажност на твърдяното нарушение.

Като счел депозираните възражения за неоснователни и въз основа на така съставения АУАН, на 04.02.2020 г. заместник-председателят на КФН издал процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на техните компетенции. Приел е, че посоченото в НП нарушение на чл. 100е, ал. 2, предл. последно, във вр. с чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от ЗППЦ е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на дружеството, както и че не са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Настоящата съдебна инстанция счита за неоснователни оплакванията на касатора за липса на мотиви в оспореното решение.

Издадените АУАН и НП отговорят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

По отношение на изложеното съответствие на НП с процесуалните правила за неговото издаване, както и относно установяването на извършено нарушение, СРС е изложил ясни и подробни мотиви, които настоящият касационен състав споделя и към които препраща съгласно чл.221, ал.2 от АПК.

СРС правилно е приел, че дружеството е извършило нарушение на чл.100е, ал.2, предл. последно, във връзка с чл.100е, ал.1, т.2, хипотеза втора от ЗППЦК

предвид, че законоустановения срок от края на първото тримесечие на 2019г., т.е. до 30.05.2019г. не е представило изисквания отчет. Правилно е намерена за съответна наложената имуществена санкция от 2000 лв.. Нарушението кореспондира със санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 2, вр. с ал.8, т.2 ЗППЦК– за юридически лица, които не изпълни задължението по чл., 100е, и др. да се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв., т.е. с НП на дружеството е наложено наказание в минимален размер.

Неоснователни са оплакванията на касатора, че въззивният съд не е изложил подробни мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Напротив, съдът е изложил подробни мотиви в тази насока. Обект на защита от ЗППЦ са обществените отношения, свързани с регулирани пазари на ценни книжа и други финансови инструменти и именно заради необходимостта от публичност на определен обем и качество информация, която да бъде на разположение на инвеститорите и да им послужи да вземат целесъобразни инвестиционни решения, законодателят е въвел това задължение на емитента. Търговията с ценни книжа е твърде динамичен и сложен процес, като инвестирането в ценни книжа се характеризира с висока степен на риск и е от значение във всеки един момент инвеститорите за да разполагат с достатъчна информация, която да им позволи да вземат съответното инвестиционно решение, като данните за емитента са сред основните и именно поради това законодателят е предвидил високи изисквания за тях в това число отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението по чл.100 е, ал.1, т.2 ЗППЦК. Неизпълнението на това задължение не може да бъде маловажен случай и с оглед обстоятелството, че бездействието на емитента по това негово срочно задължение, на тримесечие, е продължило повече от два месеца, което правилно е отчетено от страна на СРС, че не е незначително.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен при съобразяване на разпоредбите на чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XIII касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.08.2020г. по НАХД № 3062/2020 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-и състав.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.